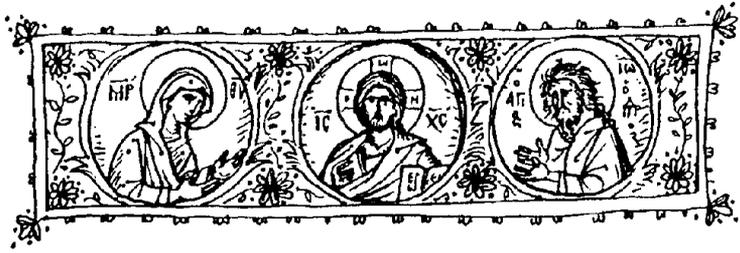

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΑΝΑΡΓΥΡΟΝ ΙΑΤΡΟΝ
& ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΕΡΜΟΛΑΟΝ

Συντεθείς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθωνοῦ

* 2004 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΝΑΡΓΥΡΟΝ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΙΑΤΡΟΝ ΕΡΜΟΛΑΟΝ

* * *

Μετὰ τὸ Εὐλογητός, ἀναγινώσκωμεν τὸν ψαλμὸν ΡΚΒ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Εὐθὺς δέ, Θεὸς Κύριος...καὶ τὸ τροπάριον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὡς ἰατρὸς ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων,
καὶ ἐργαστήριον τῆς θείας ἀγάπης,
ἀπάλλαξον, δεόμεθα, ἡμᾶς ἀσθενειῶν·
παῖσι γὰρ ἀνάργυρον,
μεταδίδως τὴν χάριν,
ὡς Χριστοῦ ὁμότροπος,
Ἰατροῦ τοῦ μεγάλου,
Ὅν ἐξιλέωσαι εὐχητικῶς,
ὑπὲρ τιμώντων,
σὴν μνήμην Ἐρμόλαε.

Δόξα, Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων,
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

“Νόσους πιστῶν ἴασαι, Ἐρμόλαε ἀκέστορ. Ἀ(θανάσιος)”.

Ῥιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νοσοῦσαν τὴν φύσιν ἡμῶν δεινῶς,
Χριστὸς φιλανθρώπως,
ἐξιάσατο σαρκωθεῖς,
ἐξ Οὐ εἰληφῶς καὶ σὺ τὴν χάριν,
τοὺς ἀσθενεῖς ἐξιᾶσαι Ἑρμόλαε.

Ἄδὸν τῆς ἀγάπης βεβαδικῶς,
καὶ ταύτη συμμίξας,
ἐπιστήμην ἰατρικῆς,
ὑπάρχεις Ἑρμόλαε θεόφρον,
τῶν ἀσθενούντων γλυκὺ καταφύγιον.

Σαρκὸς ἀσθενούσης καὶ ἡ ψυχὴ,
ὁμοίως συμπάσχει,
διὸ χρεῖα ἰατρικῆς,
ἦν δίδου τοῖς πίστει αἰτουμένοις,
ὡς ἰατρὸς ἀναργύρως Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον

Ὁ Κτίστης τῶν πάντων ὁμοιωθεῖς,
ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις,
δι' ἀγάπης ὑπερβολὴν,
ἐγένου τὸ πρότυπον Παρθένε,
φιλανθρωπίας τοῖς Τοῦτον πιστεύουσι.

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπὲρ πάντα προκρίνας,
τὸν Ἰησοῦν Ἄγιε,
καὶ Αὐτοῦ ἀγάπην τελείαν ἐκμιμησάμενος,
χάριν ἀπέληφας,
θαυματουργῶς ἐξιᾶσθαι,
ἀσθενῶν Ἑρμόλαε,
πάθη δυσίατα.

Στήλη ἔμψυχος ὠφθης,
τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως,

καὶ ἱερωσύνης χιτῶνα ἐπενδυσάμενος,
σοφῶς συνέμιξας,
ἰατρικὴν τῇ ἀγάπῃ,
ἅς περ τοῖς αἰτοῦσί σε,
δίδου Ἑρμόλαε.

Πίστιν ἔχων τελείαν,
θαυματοουργὸς πέφηνας,
καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐπικλήσει,
νόσους ἐδίωκες,
ὅθεν Ἑρμόλαε,
τοὺς τῷ ἀγίῳ ναῶ σου,
πίστει καταφεύγουσι,
χάρισαι ἴασιν.

Θεοτοκίον

Ἰατρὸν πρῶτον Κόρη,
τὸν Ἰησοῦν τέξασα,
τοῦτον ἐκδυσώπει ἀπαύστως,
ὑπὲρ τῶν ὅσοι σου,
ἰάσεις δέονται,
παθῶν ποικίλων Παρθένε,
ὅπως μεγαλύνωσι,
φιλανθρωπίαν σου.

Διάσωσον,
τοὺς ἐν τῷ θείῳ τούτῳ ναῶ σου,
εἰλικρινῶς προσπίπτοντας Ἅγιε,
Ἑρμόλαε καὶ δὸς αὐτοῖς,
ἀσθενείας τὴν λύσιν.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Βαρὺς ὁ σταυρός,
τῆς ἀσθενείας πέφυκε,
διὸ σὼ ναῶ,
προστρέχομεν Ἐρμόλαε,
ἔξαιτοῦντες δύναμιν,
ταῖς θερμαῖς σου πρὸς Χριστὸν δεήσεσι·
σὺ γὰρ ἀνάργυρον αἶι,
δίδως τὴν χάριν θείου Πνεύματος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Σῶμα πάσχον μου ἴασαι,
θεραπευτικῇ σου ἀφῆ Ἐρμόλαε,
ὅπως χαίρων σοι εὐγνώμονα,
τὴν εὐχαριστίαν φέρω Ἅγιε.

Τοὺς καρκίνους κατάργησαι,
καὶ ὀρθῶς βαδίζειν δεῖξον Ἐρμόλαε,
δραστικῇ ἐπιστάσῃ σου,
τὴν χαρὰν εἰσάγων τῆς ἰάσεως.

Ὡς ποιμὴν γνησιώτατος,
τοῦ Καλοῦ Ποιμένος πάτερ Ἐρμόλαε,
τοὺς προστρέχοντας τῷ οἴκῳ σου,
ἐν πνευματικῇ τροφῇ διάθρεψον.

Θεοτοκίον

Νόσον, Μῆτερ, παγκόσμιον,
τὴν τῇ παραβάσει Ἀδὰμ κατήργησεν,
ὁ Υἱός σου ἐνδυσάμενος,
σάρκα ἀνθρωπίνην ἀναμάρτητον.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἴασιν ψυχαῖς,

ταῖς πασχούσαις ἐκ τοῦ δαίμονος,
Ἰερομάρτυς παρέχε προεσβείαις σου,
καὶ τὴν εἰρήνην,
τοῦ Χριστοῦ αὐταῖς ἐμφύτευε.

Ἄλγη πονηρά,
ὦ Ἐρμόλαε ἰάτρευε,
τὰ ἐνοχλοῦντα τοὺς προστρέχοντας πιστῶς,
ἐν τῷ ναῷ σου,
ὡς πλουτῶν χάριν ἰάσεως.

Στήσον ἀχθηρά,
ἀσθενήματα Ἐρμόλαε,
τὰ ἐνοχλοῦντα τοὺς πιστοὺς πολυετῶς,
καὶ ἐν ταῖς νόσοις,
καρτερίαν δὸς ἐφόδιον.

Θεοτοκίον

Ἄπασα πνοή,
σὲ δοξάζει Παναμώμητε,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν τοῦ πονηροῦ,
διὰ τοῦ τόκου,
τοῦ ἀσπίλου καὶ ἀμώμου σου.

Ωιδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἰέρευσας,
τῷ Χριστῷ ὡς ἄγγελος,
καὶ ἐν τέλει σεαυτὸν ἐδεδώκεις,
θῦμα σεπτόν,
διὰ τοῦ μαρτυρίου,
διὸ δικαίως τὴν χάριν ἀπέληφας,
ἰᾶσθαι νόσους ἀσθενῶν,
ἀναργύρως παμμάκαρ Ἐρμόλαε.

Ἐφείλκυσας,
τοῖς σοφοῖς σου ρήμασι,

Παντολέοντα εἰς πίστιν Κυρίου,
καὶ μαθητὴν,
ὑπεράξιον δεΐξας,
αὐτὸν πλουτεῖς νῦν εὐχαῖς συνευχέτην σου,
ἐλκύοντες ἐξ οὐρανοῦ,
ιαμάτων τοὺς ὄμβρους Ἑρμόλαε.

Ῥυπάσματα,
ἐκ ψυχῶν ἀπόβαλε,
ὦ Ἑρμόλαε εὐχαῖς σου ἀγίαις,
καὶ τοῦ Χριστοῦ,
οἴκους δεῖξον τοὺς ὅσοι,
ἐν ταπεινώσει αἰτοῦνται τὴν χάριν σου,
ἀσφάλισαι δὲ ἐφεξῆς,
ἐπηρείας αὐτοὺς τοῦ ἀλάστορος.

Θεοτοκίον

Μεγάλη σου,
τῶν εὐχῶν ἡ δύναμις,
ὡς εἰκὸς πρὸς τὸν Χριστὸν Θεοτόκε,
ὅτι Αὐτῷ,
τὴν ἀμώμητον σάρκα,
εἰς κατοικίαν ἀγίαν ἐδάνεισας,
καὶ γέγονας πηγὴ ζωῆς,
χριστωνύμοις τιμῶσί σε Πάναγνε.

Διάσωσον,
τοὺς ἐν τῷ θείῳ τούτῳ ναῶ σου,
εἰλικρινῶς προσπίπτοντας Ἄγιε,
Ἑρμόλαε καὶ δὸς αὐτοῖς,
ἀσθενείας τὴν λύσιν.

Ἄχραντε,
ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ὡς πιστὸς ἱερεὺς θείας Χάριτος,
καὶ σοφὸς ἰατρὸς ἀσθενούντων Ἑρμόλαε,
δέξαι μάρτυς,
τὰς τῶν πιστῶν δεήσεων φωνάς,
διδούς πᾶσι δαψιλῶς,
τῶν νοσημάτων τῆς ψυχῆς,
καὶ τοῦ σώματος ἴασιν·
ὅπως πανευγνωμόνως,
μνήμην σου τὴν ἁγίαν,
ἐπιτελῶμεν καὶ Θεόν,
σὲ δοξάσαντα δοξάζωμεν.

Προκείμενον· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος· Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανμάστωσεν ὁ Κύριος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Αναργύρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄγιε ἀνάργυρε καὶ ἀθλητὰ θεοφόρε,
ἱερὲ Ἐρμόλαε,
ὡς πλουτῶν τὸ χάρισμα τῆς ἰάσεως,
τὰς φωνὰς πρόσδεξαι,
καὶ τὰς ἰκεσίαις,
τῶν πιστῶς ἐξαιτουμένων σου,
τὴν συναντίληψιν καὶ ἀσθενειῶν τὴν ἀνάρρῳσιν·
ὅθεν τῇ φιλανθρώπῳ σου,
πρόφθασον ἀγάπη καὶ ἔκχεε,
τὰς εὐεργεσίας,
τοῖς πάσχουσι τὸ σῶμα καὶ ψυχὴν,
καὶ τὴν υἰγίειαν ἀσάλευτον,
δίδου ταῖς πρεσβείαις σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

Ωιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οἱ βαρούμενοι νόσοις,
τῷ ναῷ σου Ἐρμόλαε προσερχόμεθα,
λαβεῖν εὐεργεσίαν,
ἐλπίζοντες εὐχῶν σου,
ὀξυτάτην ἐνέργειαν,
καὶ ἀπὸ κλίνης πικρᾶς,
εὐθὺς ἐξαναστῆναι.

Λυπαχθεῖς λῦσον μάρτυς,
ψυχικὰς ἀσθενείας ταῖς ἰκεσίαις σου,

καὶ τὴν χαρὰν ὡς δῶρον,
Ἑρμόλαε παράσχου,
τοῖς πικρῶς ὑποφέρουσιν,
ὅπως τιμῶμεν πιστῶς,
τὴν ἱεράν σου μνήμην.

Ἄγωγὴ πρὸς τὴν γνῶσιν,
τοῦ Κυρίου αἱ νόσοι πάτερ ὑπάρχουσι·
διὸ τοῖς ἐπὶ κλίμαις
Ἑρμόλαε παράσχου,
καρτερίαν εὐχάριστον,
ἵνα καρπὸν τῇ ψυχῇ,
ἐξ ἀσθενείας σχῶμεν.

Θεοτοκίον

Εὐεργέτις ὑπάρχεις,
τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, Θεομακάριστε,
τεκοῦσα γὰρ ἀφθόρως,
τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων,
Ἰησοῦν τὸν Φιλάνθρωπον,
δέχη τὸν ὕμνον αἰεὶ,
ἀνθ' ὧν ἡμῖν δεδώκεις.

Ὡιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἄμαρτανόντων,
τὴν φορὰν στήσον πάτερ,
τὴν γεννήτριαν ἀσθενειῶν ποικίλων,
μῖσος κατὰ ταύτης,
Ἑρμόλαε ἐμβάλλων.

Κεφαλαλγίας,
ἐπαχθοῦς λύτρωσαί με,
ἱεραῖς σου Ἑρμόλαε πρεσβείαις,
ἵνα μεγαλύνω,
τὸ θεῖον ὄνομά σου.

Ἐξηρημένους,
ἐξ οὐσιῶν καὶ αἰτοῦντας,
ιατροίαν Ἑρμόλαε τοῦ πάθους,
πρόφθασον καὶ ῥῦσαι,
ὡς τοῦ Χριστοῦ ἀκέστωρ.

Θεοτοκίον

Σώτειρα κόσμου,
ἐν τῇ ἀγία παλάμη,
τάς δεήσεις προσδέχου ἀσθενούντων,
καὶ αὐτάς Κυρίω,
προσάγαγε πρὸς λύσιν.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸν βίον σου τελέσας,
ἐν εὐεργεσίαις,
τῷ μαρτυρίῳ καλῶς ἐπεσφράγισας,
διὸ καὶ πλείονα δίδως,
χάριν Ἑρμόλαε.

Ὁ οἶκός σου ὑπάρχει,
κολυμβήθρα ἄλλη,
τοῦ Σιλῶαμ τάς ἰάσεις παρέχουσα,
ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις,
πάτερ Ἑρμόλαε.

Ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης,
τοὺς ἐν ἀσθενείαις,
κατακειμένους Ἑρμόλαε ἅγιε,
ἐνὶ ἐκάστῳ παρέχων,
ψυχῆς ὠφέλιμα.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Θεοτόκε,
σὺν τῷ Ἑρμολάῳ,

τὸν Ἴατρον Ἰησοῦν ἰλεώσατε,
ὅπως πλουσίως παρέχη,
ἡμῖν τὸ ἔλεος.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ

Μεγαλυνάρια

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί,
ἀνάργυρον θεῖον,
καὶ φιλόανθρωπον ἱατρόν,
βρύσιν τῆς ἀγάπης,
καὶ νόσων καταλύτην,
Ἑρμόλαον Κυρίου, ἱερομάρτυρα.

Τοὺς ἐν τῷ ναῷ σου πανευλαβῶς,
προστρέχοντας ῥῦσαι,
ἐκ παντοίων ἀσθενειῶν,
σώματος ψυχῆς τε,
Ἑρμόλαε παμμάκαρ,
πρεσβείαις σου πανάγνοις,
πρὸς τὸν Φιλόανθρωπον.

Κάμνοντες ἐκ νόσων παντοδαπῶν,
καὶ ἀπεγνωσμένοι,
ἐξ ἀνθρώπων πρὸς σὲ πιστῶς,
τρέχομεν αἰτοῦντες,
Ἑρμόλαε τὴν λύσιν,
ἣν παρέχε ταχέως,
ψυχῆς πρὸς ὄφελος.

Σὺν Παντελεήμονι ἱατρῷ,
κλεινῷ ὁμοτέχνῳ,
καὶ υἱῷ σου πνευματικῷ
Ἑρμόλαε πάτερ,
πρεσβεύσατε Κυρίῳ,
ὑπὲρ τῶν αἰτουμένων,
ὑμᾶς ἐκ πίστεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.
Τρισάγιον κλπ.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν. Στιχηρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χάριν εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ,
ἰατρεύειν νόσους ποικίλας,
πάτερ Ἐρμόλαε,
δέξαι προστρεχόντων σοι,
φωνὰς καὶ δάκρυα,
καὶ ὡς θεῖος ἀνάργυρος,
ἀντὶ τῶν φαρμάκων,
χρῶ ταῖς πρὸς τὸν Κύριον,
εὐχαῖς ἀγίαις σου,
καὶ τὴν ποθουμένην ὑγείαν,
δὸς ἡμῖν πολύτιμον δῶρον,
ἵνα σου τὴν μνήμην ἐορτάζωμεν.
Δέσποινα, πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Ἐρμα ὑπάρχων πιστῶν ἐν ἀσθενείαις,
Ἐρμόλαε, πρόφθασον τῶν σὲ αἰτούντων.